

které jim v dané době vyhovují. Britský ateista A.C. Grayling souhlasil: „Jak vidíte, už opravdu nevěříme Bohu, protože nás neustále sledují všechny kamery CCTV.“³

Někteří učí, že neseme obraz opice; pokud ano, tak proč bychom si měli vážit lidského života? Věříme-li však, že neseme obraz Boží, pak víme, že máme velkou hodnotu – a budeme si vážit jeden druhého, nenarozených, starších a nemocných. Ježíš řekl: „Poznáte je podle jejich ovoce“ (Matouš 7:16).

Genesis je základem křesťanské víry

První kniha Bible byla označena jako „živná půda veškerého křesťanského učení“. Genesis nám odhaluje dokonalého, svatého Boha stvoření (Genesis 1:31); Toho, jehož majestát a divy způsobují, že andělé se před Ním v úctě sklánějí. Říká nám, jak utvořil člověka ke Svému obrazu, jako nádherné vyjádření Své dobroty a lásky (Genesis 1:26) a jak nás učinil Svými přáteli (Genesis 3:8). Vysvětluje, jak náš hřích zničil svět, který se stal zoufale nešťastným a násilným místem, jak to dnes často vidíme (Genesis 3: 16–19). Genesis nás učí o Boží spravedlnosti a o soudu nad člověkem za jeho hřích (Genesis 3:19); a také o Boží lásce a zaslíbené cestě ke spasení, kterým můžeme získat odpuštění a věčný život (Genesis 3:15, 21). Genesis zjevuje Boha jako Zákonodávce, jako Toho, na kterého se musíme obrátit, chceme-li vědět, jak správně žít k vlastnímu dobru (Genesis 2:16–17); také nás učí o Božím smyslu manželského svazku mezi jedním mužem a jednou ženou a jako základu rodiny (Genesis 2: 20–24).

Přijetí evoluční teorie degraduje popis o stvoření v Genesis na maximálně nějaký mýtický příběh. Jak řekl ateistický filozof Daniel Dennett, darwinismus je „univerzální kyselinou, která naleptá téměř každé tradiční [křesťanské] pojetí.“⁴ Naproti tomu přijetí Genesis jako doslovnou historii poskytuje jistý základ křesťanské víry a zbožného života.

Další čtení

Batten, D. and Sarfati, J., *15 Reasons to Take Genesis as History*, Creation Book Publishers, USA, 2006.

1. creation.com/barr.
2. William B. Provine, *A Review of Teaching about Evolution and the Nature of Science*, National Academy of Sciences, 18 Feb 1999; web.archive.org/web/20040709130607/fp.bio.utk.edu/darwin/NAS_guidebook/provine_1.html. Professor Provine is a committed evolutionist and atheist.
3. *The Guardian*, 3 April 2011.
4. Dennett, D., *Darwin's Dangerous Idea: Evolution and the Meanings of Life*, Simon & Schuster, 1995.

Do češtiny přeložil Jakob Haver
kreacionismus.cz

 **CREATION
MINISTRIES**
INTERNATIONAL

CREATION.com

Evoluce či biblické stvoření: Záleží na tom?

Mnozí tvrdí, že debata na téma stvoření/evoluce je okrajová záležitost. Říkájí, že křesťané by se měli zaměřit na kázání evangelia, než aby se zaplétali do sporů o tom, co Bible učí o počátcích. Jiní namítají, že jde o věci zásadního významu, že v sázce je autorita Bible, a proto nechota řešit tento problém ohrožuje zdravého ducha církve a společnosti.

V Exodusu 20:11, když Bůh předal Mojžíšovi přikázání, řekl: „V šesti dnech Hospodin učinil nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich“. To potvrzuje, že Genesis učí o doslovném šestidenním stvoření. Podobně jako v Marku 10:6 sám Kristus umístil Adama a Evu na „počátek stvoření“, a ne až o miliardy let později.

Hebrejský učenec James Barr, profesor interpretace Písma svatého na oxfordské univerzitě Oriel napsal, že neví o žádném profesorovi hebrejštiny nebo Starého zákona na žádné univerzitě světové úrovně, který by nevěřil, že autor Genesis měl v úmyslu učit o aktuálním stvoření, že proběhlo v šesti obvyklých 24hodinových dnech.¹ Mnoho církevních vůdců však říká, že je chybou brát zprávu Genesis doslovně. Tvrdí, že pokud většina vědců považuje Zemi za miliardy let starou, měli by křesťané přehodnotit Bibli tak, aby nebyla v rozporu s většinově chápánou „vědeckou pravdou“. Je však možné to udělat bez podkopání základního křesťanského učení?

Zkameněliny a dobrotivost Boží

Svět, který Bůh původně stvořil, byl podle Bible dokonalý – takový, který odrážel dokonalou dobrotivost Stvořitele. V Genesis 1:31 čteme, že „Bůh viděl všechno, co stvořil, a hle, bylo to velmi dobré.“ Bible jasně učí, že utrpení a smrt se ve stvoření rozšířily až poté, co lidé zhřešili (Genesis 3). Nicméně podle toho, co mnozí prohlašují za „vědecký názor“, nám fosilní záznamy ukazují, že svět byl plný nemocí, násilí a smrti dlouho předtím, než se na Zemi objevil člověk, a tedy dlouho předtím, než mohl vůbec zhřešit. Ovšem přijetí tohoto pohledu po nás žádá, abychom uvěřili absurditě – tedy že Bůh přivedl prvního muže a ženu na svět, jehož horniny nesou záznam o násilné smrti miliard tvorů a prohlásil, že je to „velmi dobré“.

Biblické vysvětlení sedimentárních hornin a fosilií v nich uložených poskytuje nedávná globální Potopa, jak je popsána v Genesis 6–8. Fosilie jsou záznamem Božího soudu nad lidstvem, které přestože bylo původně morálně dokonalé, rozhodlo se odmítnout svého Stvořitele a vydat se zlu. Přijetí takového domněle „vědeckého názoru“, tedy že horniny a fosilie jsou staré miliony let, vyžaduje náš souhlas s teologicky neobhájitelným tvrzením, že smrt a utrpení předcházely hříchu.

Podle Bible učinil Bůh Adama od začátku (Genesis 2:7) plně utvořeného. Ovšem podle tzv. „vědeckého pohledu“ lidé měli vzejít během milionů let z tvorů podobných opicím „evolucí pomocí přirozeného výběru“ – tak, že „přežili jen ti nejschopnější“, zatímco ti slabší zemřeli a tím udělali místo těm silnějším. Ale jaký Bůh by takhle tvořil? Rozhodl by se onen všemocný Bůh Bible, dokonalý v moudrosti, známosti a dobrotě, tvořit takovým násilným a podivně plýtvajícím způsobem? Navíc je tento evoluční pohled zcela v rozporu s tím, co Bible učí o životě a smrti a jejich původu. Podle Bible přišla smrt skrze hřích (Římanům 5:12); v evolučním pojetí byla smrt prostředkem, díky němuž se zrodil lidský život.

Pokud je Bible špatnou historií, lze jí věřit v tom ostatním?

Pisatelé Nového zákona chápali Genesis jako doslovnou historii. Apoštol Pavel vysvětlil význam kříže na základě skutečného Adama a doslovného hříchu spáchaného v zahradě Eden (Římanům 5:12–21); apoštol Petr označil Potopu v Genesis za skutečnou historickou událost (2. Petr 3:3–7); Lukáš vysledoval Kristův rod, generaci za generací, až k Adamovi (Lukáš 3).

Jestliže Bible učí špatnou historii, je potom moudré věřit tomu, co říká o naší budoucnosti? Pokud to, co říká o počátcích světa je chybné, lze jí věřit v tom, co říká o konci světa? (Zjevení 21:1–4; 22: 3.) Když se apoštol Petr mýlil ohledně soudu, který

přišel v podobě Potopy podle Genesis, měl pravdu v tom, co učil o nadcházejícím soudu? (2. Petr 2:4–6.) Jestliže se Kristus mýlil v tom, co řekl o Adamovi, mohl také chybovat v tom, co řekl o sobě? (Mark 10:6). Navíc, pokud se v těchto věcech mýlil Ježíš, pak se mýlil vlastně Nebeský Otec, protože Ježíš mluvil jen to, co mu řekl jeho Otec (Jan 12:49,50). Přijetí toho, že Bible je chybná v jedné oblasti, zpochybňuje všechny ostatní oblasti.

Opravdu si Bible a věda odporují?

Lidé vědcům pochopitelně velmi důvěřují. Jejich práce nám umožnila léčit nemoci, usvědčit zločince, stavět počítače a poslat člověka na Měsíc. Avšak věda, která vede k takovým technologiím se velmi liší od té, která se snaží vysvětlit domnělou prehistorii Země. Věda, která dala vzniknout technologii, je založena na znalostech získaných pozorováním a experimenty. Víra o tom, jak vznikl vesmír nebo odkud pocházejí lidé, nelze experimenty ověřit. Taková „vědecká“ práce se spíše podobá práci detektiva, který se snaží vyřešit zločin spáchaný v minulosti spojením zachytných bodů dostupných v současnosti. Navíc „vědecké“ názory na původ se neustále mění, což v první řadě prozrazuje, že vlastně vůbec nebyly „vědecké“. S odkazem na svá studia evoluční biologie profesor William Provine napsal: „Většina toho, co jsem se na vysoké škole v tomto oboru naučil (1964–68), je buď chybná nebo se výrazně změnila.“²

Co je člověk?

Někteří učí, že jsme jen důsledkem vesmírné náhody. Pokud ano, proč bychom si měli myslet, že život má nějaký smysl? Věříme-li však v Boha, který nás stvořil, můžeme poznat naplňující význam v lásce k Němu a v poslušnosti Jeho přikázání. Počet sebevražd a špatná morálka vzrůstá stejnou měrou, jak evoluční sekularismus stále více vytlačuje Boha ze škol. Pokud vesmír a život vznikly čistě přírodními procesy a neexistuje žádný Bůh, který určuje morální pravidla, pak pojmy, co je správné a co je špatné jsou relativní a na vodě. Takový pohled nutně vede k obecnému úpadku veřejné a osobní morálky, protože lidé si volí takové morální systémy,